

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad (Bułgaria) w dniu 17 stycznia 2011 r. — Anton Vinkov przeciwko Nachalnik „Administrativno-nakazatelna deynost” v otdel „Patna politsia” na Stolichna Direktsia na vatreshnite raboti (kierownikowi ds. „administracyjno-karnych” w wydziale „policji drogowej” w stołecznej dyrekcji ds. wewnętrznych)

(Sprawa C-27/11)

(2011/C 145/03)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen sad Sofia-grad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Anton Vinkov

Strona pozwana: Nachalnik „Administrativno-nakazatelna deynost” v otdel „Patna politsia” na Stolichna Direktsia na vatreshnite raboti (kierownik ds. „administracyjno-karnych” w wydziale „policji drogowej” w stołecznej dyrekcji ds. wewnętrznych)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy znajdujące zastosowanie przepisy prawa krajowego takie jak te, które rozpatrywane są w postępowaniu przed sądem krajowym, dotyczące skutków prawnych wydanej przez organ administracji decyzji o nałożeniu kary pieniężnej lub grzywny w związku z naruszeniem prawa administracyjnego w postaci spowodowania wypadku samochodowego należy interpretować w ten sposób, że są one zgodne z postanowieniami traktatów i przyjętymi na ich podstawie środkami prawa Unii z zakresu przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości tudzież z zakresu transportu?
- 2) Czy z postanowień traktatów i przyjętych na ich podstawie środków prawa Unii z zakresu przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w związku ze współpracą sądową w sprawach karnych na podstawie art. 82 ust. 1 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz z zakresu transportu na podstawie art. 91 ust. 1 lit. c) tego traktatu wynika, że naruszenia prawa administracyjnego z dziedziny ruchu drogowego, które w rozumieniu art. 2 Protokołu nr 7 do europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności mogą być kwalifikowane jako „drobne” wchodzą w zakres stosowania prawa Unii?
- 3) W razie udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej wnosi się także o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:
 - 3.1. czy naruszenie prawa administracyjnego z dziedziny ruchu drogowego stanowi w świetle okoliczności postępowania przed sądem krajowym drobne naruszenie w rozumieniu prawa Unii jeżeli jednocześnie zachodzą następujące okoliczności:

a) czyn jest wypadkiem drogowym, w wyniku którego powstały szkody majątkowe, należy uznać, że został popełniony w sposób zawiniony i że jest karalny jako naruszenie prawa administracyjnego;

b) w związku z wysokością przewidzianej kary pieniężnej i grzywny decyzja o ich nałożeniu nie może zostać zaskarżona przed sądem a osoba nie ma możliwości wykazania, iż nie ponosi winy za zarzucony jej czyn;

c) zaznaczona w decyzji liczba punktów zostaje odebrana jako automatyczny skutek prawomocności decyzji;

d) w ramach wprowadzonego systemu prawa jazdy, przy wydaniu którego przyznaje się określoną liczbę punktów w celu uwzględnienia popełnionych naruszeń odebranie punktów w oparciu o niezaskarżalną decyzję o nałożeniu kary również stanowi automatyczny skutek prawny;

e) w razie gdy środek przymusu w postaci odbioru prawa jazdy w związku z utratą prawa do prowadzenia pojazdów, które stanowi automatyczny skutek prawny odbioru przyznanej na początku liczby punktów zostaje zaskarżony przed sądem nie dochodzi do sądowej kontroli zgodności z prawem niezaskarżalnych decyzji o nałożeniu kary, na mocy których punkty zostały odebrane.

3.2. Czy art. 82 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej tudzież art. 91 ust. 1 lit. c) tego traktatu oraz przyjęte na podstawie tych przepisów środki jak decyzja ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym zezwalają na to aby w okolicznościach sporu rozpatrywanego przez sąd krajowy zasada wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych i wyroków tudzież środków mających na celu poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego nie znajdowała zastosowania do decyzji o nałożeniu kary pieniężnej lub grzywny w związku z naruszeniem przepisów o ruchu drogowym, które na podstawie prawa Unii jest kwalifikowane jako drobne z tego względu, że państwo członkowskie ustanowiło, iż przesłanki wniesienia skargi do sądu właściwego także w sprawach karnych oraz zastosowania przepisów procesowych prawa krajowego z dziedziny dostępnych środków procesowych w wypadku oskarżenia o popełnienie czynu karalnego nie podlegają zastosowaniu?

4) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie wnosi się o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy art. 82 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej tudzież art. 91 ust. 1 lit. c) tego traktatu oraz przyjęte na podstawie tych przepisów środki jak decyzja ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym zezwalają na to aby zasada wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych i wyroków tudzież środków mających na celu poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego według uznania państwa członkowskiego — znajdującego wyraz w przyjęciu aktu prawnego, zgodnie z którym przesłanki wniesienia skargi do sądu właściwego także w sprawach karnych oraz zastosowania przepisów procesowych prawa krajowego z dziedziny dostępnych środków procesowych w wypadku oskarżenia o popełnienie czynu karalnego nie podlegają zastosowaniu — nie znajdowała zastosowania do decyzji o nałożeniu kary pieniężnej lub grzywny w związku z naruszeniem przepisów o ruchu drogowym, jeżeli w okolicznościach postępowania przed sądem krajowym do wspomnianej decyzji odnoszą się następujące uwagi:

- a) czyn jest wypadkiem drogowym, w wyniku którego powstały szkody majątkowe, należy uznać, że został popełniony w sposób zawiniony i że jest karalny jako naruszenie prawa administracyjnego;
- b) w związku z wysokością przewidzianej kary pieniężnej i grzywny decyzja o ich nałożeniu nie może zostać zaskarżona przed sądem a osoba nie ma możliwości wykazania, iż nie ponosi winy za zarzucony jej czyn;
- c) zaznaczona w decyzji liczba punktów zostaje odebrana jako automatyczny skutek prawomocności decyzji;
- d) w ramach wprowadzonego systemu prawa jazdy, przy wydaniu którego przyznaje się określoną liczbę punktów w celu uwzględnienia popełnionych naruszeń odebranie punktów w oparciu o niezaskarżalną decyzję o nałożeniu kary również stanowi automatyczny skutek prawny;
- e) w razie gdy środek przymusu w postaci odbioru prawa jazdy w związku z utratą prawa do prowadzenia pojazdów, które stanowi automatyczny skutek prawny odbioru przyznanej na początku liczby punktów zostaje zaskarżony przed sądem nie dochodzi do sądowej kontroli zgodności z prawem niezaskarżalnych decyzji o nałożeniu kary, na mocy których punkty zostały odebrane.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Węgry) w dniu 21 stycznia 2011 r. — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt., następca prawny Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. przeciwko Gazdasági Versenyhivatal

(Sprawa C-32/11)

(2011/C 145/04)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Węgry).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt., następca prawny Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.

Strona pozwana: Gazdasági Versenyhivatal.

Pytania prejudycjalne

Czy można uznać za porozumienia sprzeczne z art. 101 TFUE ust. 1 (których celem lub skutkiem jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji wewnątrz rynku wewnętrznego), takie porozumienia dwustronne podpisane pomiędzy ubezpieczycielem i określonymi warsztatami samochodowymi lub pomiędzy ubezpieczycielem a stowarzyszeniem warsztatów samochodów, na podstawie których cena za roboczogodzinę płaconą przez ubezpieczyciela warsztatowi samochodowemu za naprawę ubezpieczonych przez niego samochodów zależy między innymi, od liczby i odsetka ubezpieczeń zawartych przez ubezpieczyciela za pośrednictwem tego warsztatu, który działa jako agent ubezpieczeniowy owego ubezpieczyciela?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 28 stycznia 2011 r. — Yoshikazu Iida przeciwko Stadt Ulm

(Sprawa C-40/11)

(2011/C 145/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg.